POSŁANIEC

MESSENGER

POLSKO-KATOLICKIEGO KOŚCIOŁA

Published weekly by Rev. Joseph Zielonko. — 179 Court Street.

"Entered as second—class matter August 20th 1924 at the post office at Newark, New Jersey, under the Act of March 3, 1879."

Subscription per annum $2.00 — Single copy 3 cents
Przedpłata roczne $2.00. — Pojedyńczy nr. 3 centy

Vol. IV. Newark, N. J., Niedziela — Sunday, May 2nd, 1926. No. 8.

ZAWIADOMIENIE

W niedzielę, 2-go maja, jako pierwszą niedzielę miesiąca, odbędzie się uroczyste nabożeństwo z wystawieniem Najś. Sakr. Ktokolwiek by sobie życzył przystąpić do św. Komunji proszę przybyć na dziesiątą rano, a od będziemy ogólną spowiedź.

STAROKATOLICKI KOŚCIÓŁ W AMERYCE I JEGO SUKCESJA APOSTOLSKA

W ostatnich czasach bardzo wiele ludzi z różnych stron Ameryki i Polski, dowiadują się o istnieniu Starokatolickiego Kościoła w Ameryce i zapytują nas o bliższe szczegóły. Aby zadowolnić wszystkich, tą drogą damy wyczerpujące odpowiedzi i prosimy wszystkich o dokładne odczytywanie i informowanie innych.

Starokatolicki Kościół w Ameryce jest autocefalnym, to znaczy samodzielnym katolickim kościołem zachowującym tradycyjną katolicką religję powszechnego kościoła opartą na orzeczeniach pierwszych siedmiu ekumenicznych Soborach. Używa siedmiu ewangelicznych sakramentów. Uznaje pierwszych pięciu patrjarchów i opiera się na fundamencie zawartym w dwóch symbolicznych wyznaniach wiary: Apostolskiego i Nicejskiego. Nie znaczy to, aby być katolikiem, trzeba być niewolniczo związanym przez średniowieczną teologję lub literalny fundamentalizm. W wszystkich urzędowych funkcjach religijnych, Starokatolicki kościół w Ameryce trzyma się ściśle rubryk przepisanych w Mszale, Rytuale i Pontyfikale. Język narodowy w liturgji, jest obowiązkowy.

Pierwszy Kongres Starokatolickiego Kościoła zadeklarował: "Każdy narodowy Starokatolicki Kościół jest autonomiczny, połączony z innemi kościołami jedynie artykułami wiary."

Hierarchja Starokatolickiego Kościoła w Ameryce, otrzymała apostolską sukcesję od starożytnego arcybiskupstwa z Utrechtu w Holandji, przez konsekrację Arnolda Harris Mathew w 1908 roku w Utrechcie, przez arcybiskupa Utrechtu Gerarda Gul i od patrjarchatu w Antjochji, przez konsekrację Józefa Zielonki w 1913 roku, przez biskupa Paolo Miraglia Gulotti.

Starokatolicki kościół w Ameryce zatrzymał wszystko to, co było w pierwotnym katolickim kościele i co jest dotąd w wszystkich katolickich kościołach z wyjątkiem rzymskich schyzmatyków, którzy od pierwotnego kościo-

ła odstąpili, religję i obrzędy pofałszowali. Starokatolicki Kościół w Ameryce, wprowadził podawanie Św. Komunji wiernym, pod dwiema postaciami, a Św. Sakrament małżeństwa za świętość w życiiu kapłańskiem poleca.

Starokatolicki kościół w Ameryce, jest złączony ze wschodnim patrjarchatem w Antjochji, przez księcia arcybiskupa z Beirut, w Syrji, 5-go sierpnia 1911 roku..

Poniżej wskazany wykaz udowodni wszystkim prawdziwą linję apostolskiej sukcesji Starokatolickiego Kościoła w Ameryce i tak:

1. Jego Eminencja Antoni Barberini kardynał, kuzyn papieża Urbana VIII. |1623-1644| na rozkaz papieża KlemensaIX. konsekrował jako swego biskupa koadjutora, Karola Maurycego Le Tellier 12-go listopada, 1668 roku.

2. Arcybiskup Le Tellier. z rozkazu papieża Klemensa X. w kościele Cordeliers at Pontoise 21-go września w 1670. 3. Konsekrował Jakóba Begnique Bossuet na biskupa Bondom. Bossuet był przeniesiony w 1671 do Meaux. W katedrze Chatres w 1673 konsekrował swojego zastępcę w Kondonie..

4. Jakóba de Goyon de Matignon, Biskup de Matignon na rozkaz papieża Klemensa XI., 19-go lutego 1719 roku konsekrował w Paryżu

5. Dominika Mary Varlet, na biskupa in partibus i koadjutora biskupowi Babylon w Persji. Biskup Varlet 17-go października 1739 roku konsekrował na biskupa

6. Piotra Jana Meindaerts, który umarł w 1767 roku. Arcybiskup Meindaerts 11-go lipca 1745 roku konsekrował na biskupa dla Haarlem

7. Jana Van Stiphaut, który zmarł w 1777 roku. Biskup Van Stiphout konsekrował dla Utrechtu 7-go lutego 1768 roku arcybiskupa

8. Władysława Michała Van Nieuwenhuisen, który umarł w 1797 roku. Arcybiskup Van Nieuwenhuisen 21-go czerwca 1778 roku konsekrował na biskupa dla Haarlem

9. Adrjana Brockman, który zmarł w 1800 roku. Biskup Brockman konsekrował dla Utrechtu 5-go lipca 1797 roku arcybiskupa

10. Jana Jakóba Van Rhijn, który zmarł w 1808 roku. Arcybiskup Van Rhijn 7-go listopada 1805 roku, konsekrował na biskupa Daventer

11. Gilberta de Jong, który zmarł 1824 roku. Biskup de Jong 24-go kwietnia 1824 roku konsekrował

12. Willibrorda Van Os, który umarł w 1825 roku. Arcybiskup Van Os. 22go kwietnia 1819 roku, konsekrował biskupa Haarlem

13. Jana Bon, który zmarł w 1841 roku. Biskup Bon, 14-go czerwca 1825 konsekrował na arcybiskupa Utrechtu

14. Jana Van Sauten, który zmarł w 1858 roku. Arcybiskup Van Sauten, 17 lipca 1854 roku konsekrował na biskupa Deventeru

15. Hermana Heykamp, który zmarł w 1874 roku. Biskup Heykamp 11-go sierpnia 1873 roku, konsekrował na biskupa Haarlem —

16. Gasparda Jana Rinkel, który umarł w 1906 roku, 11-go maja 1892 r. konsekrował na arcybiskupa Utrechtu

17. Gerarda Gul. Arcybiskup Gul, w asystencji Jakóba Jana Van Thiel, biskupa Haarlemu, Mikołaja Bartłomieja Piotra Spit, biskupa Deventer i Józefa Demmel, biskupa Niemiec 28-go kwietnia 1908 konsekrował

18. Arnolda Harris Mathew, Earl of Llandaff, który umarł 20-go grudnia 1919 roku. Arcybiskup Mathew, w czerwcu 1912 roku konsekrował na biskupa szkockiego

19. De Landas Berghes Et de Rache |księcia|, który zmarł w 1920 roku. Biskup de Rache 3-go października 1916 konsekrował na arcybiskupa dla Północnej Ameryki

20. Williama Henryka Francis. Obecny arcybiskup Francis, w czerwcu 1918 roku w New Bedford, Mass, konsekrował dla portugalczyków —

|a| Antoniego Rodriguet, 14-go mar-

ca 1924 roku, konsekrował w Chicago Ill. na biskupa regionarjusza —

|b| Alberta Jehan. W 1925 roku, arcybiskup Francis, przyjął do Unji Starokatolickiego Kościoła w Ameryce, Józefa Zielonkę, biskupa Polsko-Katolickiego Kościoła. Biskup Zielonka otrzymał swoją konsekrację 16-go listopada, 1913 roku, od biskupa Paolo Miraglia Gulotti który był konsekrowany przez Mar Timotheus'a. Mar Timotheus otrzymał swoje biskupstwo z Starożytnego Syryjskiego Kościoła. Ta konsekracja była potwierdzoną specjalną bullą jego świątobliwości Ignacego Piotra III. Patrjarchy z Antjochji.

24 Czerwca 1925 roku, arcybiskup Francis, w asystencji biskupów: Jehana i Zielonki konsekrował w Galion Ohio, na miejsce zmarłego w 1923 r. biskupa Stanisława Mickiewicza — Williama Montgomery Brown, biskupa Protestancko-Episkopalnego Kościoła.

Uwaga: Zanim Biskup Brown przyjął konsekrację, przedtem złożył wyznanie wiary, przyjął chrzest, bieżmowanie, mniejsze święcenia, subdjakonat, djakonat i kapłaństwo. D. C. N.

ROZMAITOŚCI

Na całym świecie znajduje się 566 miljonów 201 tysięcy chrześcjan, a 1 miljard 620 miljonów 370 tysięcy ludzi wyznających inne religje.

Wśród chrześcjan jest katolików 273 miljony 500 tysięcy, Prawosławnych, czyli ortodoksów: 121 miljonów, 181 tysięcy, protestantów 170 miljonów, a w tem 24 miljony, 531 tysięcy wyznawców kościoła anglikańskiego.

Pomiędzy niechrześcjanami jest 15 miljonów żydów; 301 miljonów 155 tysięcy wyznawców religji Konfucjusza i Taoistów, głównie pośród chińczyków; 219 miljonów mahometan, 210 miljonów 400 tysięcy hindusów; 136 miljonów 325 tysięcy animistów, 135 miljonów 161 tysięcy buddystów; 20 miljonów 512 tysięcy schintoistów |wśród japończyków|: a 16 miljonów 300 tysięcy ludzi należy do różnych innych grup religijnych i do bezwyznaniowców.

Kościół rzymsko-katolicki ma na całym świecie, jak wyżej piszemy, 273 miljony 500 tysięcy członków. Duszpasterstwo nad temi duszami sprawuje 14 patrjarchów, 219 arcybiskupów, 944 biskupów. Istnieje nadto 20 papieskich delegatur, 198 papieskich wikarjatów i 82 papieskich prefektur.

Księży ma kościół katolicki na całym świecie 312 tysięcy świeckich i zakonnych. W tem 200 tysięcy sprawuje duszpasterstwo i zajmuje się wychowaniem młodzieży w Europie, a tylko 100 tysięcy księży przypada na resztę kuli ziemskiej.

Widzimy więc, że chrześcjan którzy nie uznają papiestwa za coś nadzwyczajnego, jest więcej aniżeli tych, co służą rzymskiemu bałwanowi. Gdy zaś odliczymy tych, którzy nominalnie są rzymsko-katolikami, zaś praktycznie niczem — to zaledwie prawdziwych rzymiaków zostanie bardzo mało. Przecież polscy pseudo inteligenci w Ameryce, a jest ich bardzo wielu, szczycą się z tego, że nie chodzą do spowiedzi, nie obserwują postów, kpią z księży, księżych gospodyń i zakonnic, a do kościoła idą tylko dla zwyczaju raz na rok lub też dla tego, że mają jaki interes, więc nie chcą odstraszać od siebie odbiorców lub aby ich rzymski ksiądz nie bojkotował. Nigdzie nie słyszy się tytle szyderstw z religji, co między tymi, którzy należą do rzymsko-katolickiego kościoła. I po co te głupie zachwalanie papiestwa i sztuczne podtrzymywanie tego co zgniłe, strupieszałe, zwietrzałe i rozłazi się? Czy nie lepiej dopomódz rwącym się do życia polskim patrjotom i kapłanom do stworzenia własne-

go, zdrowego, silnego polsko-katolickiego kościoła w Ameryce i Polsce?

Pomyślcie o tem rodacy i pomóżcie nam pracować z wami dla was, bo na prawdę już wielki czas aby polski naród był duchowo wolnym i za swoje przekonania religijne odpowiedzialnym przed samym sobą i przed tym w którego wierzy — to przed Bogiem.

Od lipca br. zostanie otwarte polsko katolickie seminarjum duchowne w Dąbrowie Górniczej. Ks. Andrzej Huszno założyciel polsko-katolickiego kościoła w Polsce, całą swoją wiedzę, zdolności i wszystko co w sobie ma najszlachetniejszego — oddał Polsce i polskiemu ludowi. I gdyby nie przeszkody i tamy, jakie temu zacnemu kapłanowi rzucają pod nogi władze polskie — cały polski lud czułby się szczęśliwym jako gospodarz w swoim własnym domu — w Polsce. A jednak mimo strasznych prześladowań — sprawa polsko-katolickiego kościoła w Polsce i w Ameryce coraz to więcej wzrasta i rozszerza się. I mamy tę niezłomną wiarę, że zwycięży na pożytek polskiego narodu, a chwałę Boga.

Ci, którzyby zechcieli powiększyć grono kapłanów polsko-katolickich jak w Polsce tak i w Ameryce — proszeni są o zgłoszenie się jak następuje: Rt. Rev. J. Zielonka, 179 Court St., Newark, N. J. i przew. Ks. Andrzej Huszno,, Dąbrowa Górnicza, Polska.

Pożądani są młodzieńcy samotni, w wieku od 22 lat z wyższem wykształceniem.

ZAWIADOMIENIE

Uzupełniająca nauka języka polskiego, dla tych dzieci, co chodzą do szkół publicznych, odbywa się w Wtorki i Czwartki od 5 — 7 wieczorem, w Soboty od 9 rano do 12 w południe.

Rodzice powinni korzystać z tej okazji i dzieci swoje posłać do szkoły, aby się nauczyły po polsku mówić, czytać i pisać.

Wpisywać można dzieci co dzień w kancelarji parafjalnej, 179 Court ulica na piętrze, od 8 do 10 rano i od 5 do 8 wieczorem.

Od Kogo Słowianie Przyjęli Religję Chrześcjańską?

"Pismo Św. powinno być jedynem prawidłem wiary, albowiem ono jest pewne, prawdziwe i nieomylne i zawiera główne a niezbędne zasady zbawienia. Słowo Boże powinno być stawiane wyżej nad kościół i nad wszelką powagę stworzoną. Czego rozum ludzki nie jest zdolen pojąć, temu wierzyć powinniśmy. Tradycja, będąca ludzkiem objaśnieniem, nie może być obowiązująca. Kościół nie może ostatecznie rozstrzygać, jak Pismo Święte ma być rozumiane i objaśniane: powinno ono objaśniać się samo przez się, a ustępy niezrozumiałe należy tłómaczyć przez inne, których myśl jasno jest wyrażona. Kościół założony na podstawie Pisma Świętego, nie może rozwijać ani zmieniać pierwotnych swych zasad przez wprowadzenie rzeczy polegających na powadze Chrystusa i nieznanych pierwszym Jego uczniom. Kościół przechowuje tylko Słowo Boże, nie mając prawa do samowolnych tegoż objaśnień. Św. Augustyn opierał dowodzenia swe na Ewangelji przyznając, że ona tylko jest nieomylna; uznawał on powagę soborów i ojców kościoła, lecz ponad nią stawiał przepisy Chrystusa.

"Spór o prawdziwe znaczenie eucharystji jest zbyteczny i przyczynia się do zaniepokojenia raczej, niż do zbudowania kościoła Bożego. Lepiej więc jest wierzyć słowom Bożym, twierdzącym, iż przyjmujemy ciało Chrystusowe, niż wdawać się w subtelne badanie nad sposobem przyjmowania go; należy raczej omijać podobne wątpli-

wości, jako nie mogące dać pociechy ani nadziei zaniepokojonemu umysłowi. Dla zbadania naszego wystarcza zupełnie wierzyć, że ustami ducha, nie zaś ustami ciała przyjmujemy ciało i krew Zbawiciela. Komunja pod dwiema postaciami powinna być udzielana całemu ludowi chrześcjańskiemu. Zaprowadzona przez kościół rzymski spowiedź uszna nie jest szkodliwa, lecz nie powinna być obowiązująca, gdyż wątpliwe jest, czy można ją uważać za sakrament i za warunek niezbędny do naszego zbawienia. Spowiedź służy do tego, by nieświadomym dać lepsze poznanie religji, oświeca sumienie ludzi i wzmacnia karność kościelną. Cześć świętych winna być ograniczana; osoby zacne zasługują na uszanowanie za życia i na pobożne wspomnienie po śmierci, ale czyż pośrednictwo świętych przyda się na co? Ponieważ ani Stary ani Nowy Testament nie zalecają czci świętych, jako pośredników między ludźmi a Bogiem, niczyja wola nie powinna być pod tym względem ograniczana. Chrzest dzieci jest dozwolony a przyrzeczenie rodziców chrzestnych potrzebne; ale ochrzczone dziecko, dorósłszy, powinno przymierze chrztu potwierdzić, składając uroczyste zobowiązanie poszanowania i zachowania przepisów Ewangelji. Małżeństwo ma być księżom dozwolone a odprawianie nabożeństwa ma się odbywać w języku narodowym."

Projekt Orzechowskiego: Orzechowski kładł główny nacisk na zniesienie celibatu duchownych; wprowadzenie polskiego języka do liturgji oraz wprowadzenie pierwiastków narodowych do katolicyzmu. Chciał on wytworzyć katolicyzm czysto polski, zastosowany do pojęć i potrzeb narodowych, zastrzegał jednak niezmiernie energicznie czystość dogmatów katolickich. Oba te projekty miały licznych zwolenników między duchowieństwem i szlachtą. Jan Drohojoski biskup Władysławski i Jakób Uchański, biskup Chełmski a później prymas do 1568 roku jawnie stali po stronie reformacji i utworzenia w Polsce z wszystkich wyznań na Soborze narodowym — jednolitego kościoła narodowego. Dzierzgowski, arcybiskup gnieźnieński, Franciszek Krasiński, biskup Krakowski, żądali zwołania narodowo-niezależnego synodu dla uspokojenia waśni religijnych w Polsce. Lecz z obawy utraty wpływu na sprawy religijne w Polsce, papież na odbycie Soboru nie pozwolił,

a przyrzekł załatwienie sprawy naszego kraju na Soborze powszechnym.

Sejm 1552 roku, wypowiedział życzenie, aby nieporozumienia powstałe między kościołem panującym, a znaczną częścią narodu, załatwione zostały przez zwołanie Soboru narodowego Izba posłów przedstawiła królowi potrzebę zwołania soboru któryby pod przewodnictwem samego króla, naprawił kościół. Do obrad tego synodu mieli być przyjęci nietylko przedstawiciele wszystkich sekt religijnych w Polsce na równych prawach z duchowieństwem katolickiem, lecz zamierzano zaprosić na nie najznakomitszych w Europie reformatorów.

Aczkolwiek zwołanie synodu narodowego, na którymby wszystkie stronnictwa religijne były przedstawione, nie przyszło do skutku, sprawa reformacji odniosła wielkie zwycięstwo na sejmie 1556 roku w Piotrkowie, a potwierdzona na sejmie w Warszawie w 1556 roku gdyż uchwalono na nim prawo dozwalające każdemu szlachcowi zaprowadzić w swoim domu takie nabożeństwo, jakieby uważał za stosowne, byleby zgodne było z pismem świętem.

Król posłał w imieniu sejmu na sobór trydencki list do papieża Pawła IV. żądając zezwolenia jego na 5 następujących punktów:

1. Odprawiania Mszy św. w języku narodowym.

2. Udzielania Komunji św. pod dwiema postaciami;

3. Małżeństwa księży;

4. Zniesienia annatów to jest opłat od zatwierdzania biskupów na stolicę rzymską i

5. Zwołanie soboru narodowego dla naprawienia nadużyć kościelnych i dla połączenia rozmaitych wyznań religijnych.

Łatwo sobie wyobrazić, jaką panikę na dworze papieskim wywołał powyższy list. Najżarliwsi obrońcy papiestwa odczuli w zupełności niebezpieczeństwo i rozpaczliwe niemal położenie kościoła rzymsko-katolickiego w Polsce. Już w 1555 roku papież wysłał do Polski jednego z najwierniejszych swoich sług Alojzego Lipomaniego, aby ocalił jeśli można wpływy papiestwa od grożącej ruiny w Polsce. Wysłał też papież listy do króla, senatu i do najznakomitszych panów, przyrzekając zaprowadzić wszelkie najpotrzebniejsze zmiany i przywrócić kościołowi jedność za pomocą soboru powszechnego. Obłudę tych przyrzeczeń wykazał zręcznie Wergerjusz, były poseł papieski do Ferdynanda i Karola V. a następnie biskup w rodzinnem mieście Capo d'Istria, przebywający na dworze księcia Mikołaja Radziwiłła — W liście do króla tak oto pisze: "Sobór powszechny nigdy nie będzie zwołany, gdyż papieże, chcąc przeszkodzić zgromadzeniu się niezależnego synodu narodowego, wciąż przyrzekają takie sobory. Paweł IV.

dowiedziawszy się, że Polska zamierza sama zreformować swój kościół, obiecał zwołać sobór niezawodnie wzmacniając swe przyrzeczenie pieczęcią św. Piotra. Czy go przecież dotrzymał? Nie, skłamał najnikczemniej. Gdyby jednak sobór taki został nawet zwołany, nie doprowadzi on do niczego, będzie się bowiem składał z papieża, kardynałów, patrjarchów, arcybiskupów, biskupów, opatów; czyż więc sędziami i reformatorami kościoła mają być owi ludzie, obwiniani o ateizm i epikureizm? Taki sobór nie będzie ani rzeczywisty ani swobodny, ani chrześcjański, albowiem wszyscy chrześcjanie, nie należący do duchowieństwa, będą usunięci, pozbawieni wpływu i zmuszeni wyłącznie do posłuszeństwa, a Polska nie może się niczego spodziewać po takim soborze. Nigdy dotąd nie było okoliczności bardziej sprzyjających zrzuceniu jarzma, nałożonego przez Rzym na ludy świata chrześcjańskiego Zaprawdę, nigdy stany państwa Waszej Królewskiej Mości nie wyrażały tak jednomyślnego życzenia naprawy kościoła. Z nielicznymi wyjątkami wszyscy są znużeni papiestwem i pragną wybrnąć z tej kałuży. Przybywa teraz do twego państwa człowiek, który zniszczy mądre i zbawienne twe zamiary, będzie się starał przeszkodzić przeprowadzeniu naprawy kościoła i zakłóci spokój twego państwa. Gdy się przekona, iż niepodobna przeszkodzić zwołaniu soboru powszechnego lub narzucić mu jarzmo niewoli, ogłosi on w imie papieża niektóre małoznaczące ustępstwa, aby utrzymać prawdziwe i wielkie nadużycia."

Ale oto list papieża Pawła IV, do króla Polski sam za siebie świadczy:

"Jeżeli mam wierzyć dochodzącym do uszu moich pogłoskom — to z głębokim smutkiem powątpiewać muszę o twojem i twojego państwa zbawieniu: opiekujesz się bowiem kacerzami bywasz na ich kazaniach, słuchasz ich rozmów, obcujesz z nimi i przypuszczasz ich do swego stołu. D. C. N.

Dwa domy po dwie familje na West ulicy za $10,000.

Trzy familijny do mi 3 garaże na 22 ulicy za $19,500.

Trzy familijny dom z sztorem, wielki garaż na 4 auta, na West ulicy za $14,500.

Oraz wiele sklepów, salonów i innych handli mam do sprzedania.

STANISŁAW KONIOR
Real Estate Broker
137 West St., róg Clayton St.
Newark, N. J.
Tel. Mulberry 5695

FRANCISZEK RUSINIAK
Polska Gospoda
31 JONES ST. NEWARK, N. J.

POLSKA GOSPODA
M. NOWAKOWSKI
25 BROOME ST. NEWARK, N. J.

POLSKA GOSPODA
FELIKS KRUPIŃSKI
249 HUNTERDON STREET

DR. B. B. MATZ
Polski Dentysta
3 Belmont Ave.

SILVER & STEINBERG
Zakład Artystyczno Fotograficzny
Mówimy po Polsku.
3 Belmont Avenue

DOLARY AMERYKAŃSKIE DO POLSKI
NASZE CENY ZA

Za $10.00 — 75c
20 — 1.00
25.00 — 1.10
30.00 — 1.20
40.00 — 1.35
50.00 — 1.50

Od $50.00 do $100.00 liczymy 3%

Specjalne niskie raty na wyższe sumy
Za Otrzymanie Pieniędzy w Dolarach Gwarantujemy.

Nasze 35-letnie doświadczenie jest naszą najlepszą gwarancją.

Rzetelna i Grzeczna Obsługa

EMIL GERMANUS BANK
85 MERCER ST. NEWARK, N. J.

Dajemy z każdym fortepianem 100 muzycznych rolek i ławeczkę za $195.

Niewielki zadatek, a reszta na miesięczne spłaty bez procentu.

DOLL & SONS
561 BROAD ST., NEWARK, N. J.
Otwarty do 9 wieczór.

Najdoskonalszym upominkiem dla najdroższej osoby jest czysty djament.

Dostarczamy przez 4 pokolenia najlepsze djamenty.

Z okazji świąt polecamy nasz wielki skład
Ssanownym odbiorcom

NORBERT BERTL
46 SPRINGFIELD AVENUE, NEWARK, N. J.